

Aflevering 99

Hooi en gras

De Wetering is een groot weidegebied langs de westoever van de Zuid-Willemsvaart. Gebruikmakend van het verval van Sluis 14 werd hier vanaf ongeveer 1856 een ingenieus stelsel van bevoeiingsweiden (zogenaamde 'weteringen') aangebracht met vele kilometers sloten en kanaaltjes. Het van oudsher droge heidegebied werd zo in luttele jaren omgevormd tot een van de vruchtbaarste gebieden van de gemeente Nederweert.

Aanvankelijk (omstreeks 1860) waren diverse Belgische beleggers en rijke grondbezitters van buiten de gemeente eigenaar van de Wetering. Kort voor het begin van de 20e eeuw kocht de schatrijke familie Janssen Van Son uit Roermond grote delen van de Wetering en uiteindelijk verkreeg zij het hele complex in eigendom. De in de Wetering gelegen villa werd door de familie gebruikt als zomervoning en was van alle gemakken voorzien (inclusief autogarage, beeldenpark, tennisbaan en eigen electriciteitsvoorziening). Jan Lenders (die een groot deel van zijn leven doorbracht op de Zuidhoeve en later in villa 'De Wetering') herinnert zich nog hoe de familie Janssen van Son op zondagen per sjees ter kerke ging in Nederweert. En daar, zoals het 'high society' betaamt, steevast te laat de kerk binnenging. De pastoor, zich bewust van de ongetwijfeld royale donatie in de collecteschaal, begon de mis weer van voor af aan om de familie toch vooral niet te ontriefen. De eigenaren beurden jaarlijkse inkomsten uit de verkoop van wat de grond voortbracht. Per openbare verkoop werden de oogsten van de Wetering aan de man gebracht. Dat waren vooral hooi en gras, maar ook populierenbomen (Canada's) voor timmerhout, klompenfabricage en later ook voor de mijnbouw. Verder boekweit, klaver, elzen-slaghout, strooisel en dunsel.

In 1937 was de familie Janssen Van Son genoodzaakt de Wetering per openbare verkoop van de hand te doen. Het gebied was toen 147 ha groot en bestond uit villa met park, opzichterswoning, boomgaard met 800 fruitbomen, 12.000 populierenbomen en vier grote boerderijen waaronder de St. Hubertushoeve en De Landbouw. De koper was een verzekeringsmaatschappij uit Alkmaar.

Villa 'De Wetering' voor de verwoesting in 1944.

Foto collectie SGN.

Deze liet twee nieuwe boerderijen bouwen in typische Noordhollandse stijl. De boerderijen kregen de namen Johan de Wit en Christiaan Huijgens. In 1939 werden de pachters aange trokken in de persoon van de families Kaan en Klaver. Met de immigranten uit Holland werden niet alleen nieuwe bouwstijlen maar ook vernieuwende landbouw- en veeteeltmanieren in Nederweert geïntroduceerd. In die zin waren de nieuwkomers binnen de gemeente koploper in de ontwikkelingen. Overigens was niet iedereen even enthousiast; de introductie van bijvoorbeeld het inkuielen van veevoer door de familie Kaan werd door de gevestigde orde nog vele jaren als ongewenst en slecht voor het vee beschouwd. Tegenwoordig weet men niet beter.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog lag de Wetering in de frontlinie. Villa 'De Wetering' en de fonkelnieuwe boerderijen van Kaan en Klaver werden door de Duitse bezetters in de as gelegd. In de jaren vijftig werden de boerderijen herbouwd. Helaas herinnert niets meer aan de oude villa. Ook de majestueuze St. Hubertusboom, die de zuidoosthoek van de Wetering nog lang markeerde, is verdwenen.

Alfons Bruekers